

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Melzer

Strona pozwana: MF Global UK Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 19, tom 4, s. 42) — Jurysdykcja specjalna w przypadku odpowiedzialności z tytułu popełnienia czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego — Ustalenie właściwości miejscowej dla wniesienia pozwu odszkodowawczego w przypadku, gdy w popełnieniu danego transgranicznego czynu niedozwolonego uczestniczyło więcej osób — Możliwość ustalenia tej właściwości w oparciu o miejsce popełnienia czynu wywołującego szkodę przez sprawcę innego niż pozwany.

Sentencja

Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na uznanie, z tytułu miejsca wystąpienia zdarzenia wywołującego szkodę, przypisywanego jednemu z domniemych sprawców szkody niebędącemu stroną w sporze, jurysdykcji wobec innego domniemanego sprawcy tej szkody, który nie działał na obszarze właściwości sądu, przed którym zawisł spór.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-241/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/41/WE — Działalność instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzór nad takimi instytucjami — Częściowy brak transpozycji w wyznaczonym terminie — Wyrok Trybunału stwierdzający istnienie uchybienia — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt)

(2013/C 225/08)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková, N. Yerrell i K.P. Wojcik, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i J. Očková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 260 TFUE — Niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 14 stycznia 2010 r. w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej — Brak wydania w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235, s. 10) — Zasądzenie ryczałtu i okresowej kary pieniężnej

Sentencja

- 1) Nie podejmując do dnia, w którym upływał termin wyznaczony w wezwaniu do usunięcia uchybienia skierowanym do Republiki Czeskiej przez Komisję Europejską na mocy art. 260 ust. 2 TFUE, wszelkich środków zapewniających wykonanie wyroku z dnia 14 stycznia 2010 r. w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Republice Czeskiej nakazuje się zapłacić na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 250 000 EUR.
- 3) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 maja 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-270/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/24/WE — Zatrzymywanie generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem usług łączności elektronicznej — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 TFUE — Sankcje pieniężne — Nałożenie ryczałtu)

(2013/C 225/09)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Tufveson, D. Maidani i F. Coudert, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 260 TFUE — Niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 4 lutego 2010 r. w sprawie C-185/09 Komisja przeciwko Szwecji — Żądanie nałożenia okresowej kary pieniężnej

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszelkich środków koniecznych do wykonania wyroku z dnia 4 lutego 2010 r. w sprawie C-185/09 Komisja przeciwko Szwecji, dotyczącego niedokonania transpozycji przepisów dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE, oraz nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do wspomnianej dyrektywy, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 260 TFUE.
- 2) Królestwu Szwecji nakazuje się zapłatę na rzecz Komisji, na konto „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 3 mln EUR.
- 3) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — ZZ przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-300/11) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Decyzja zakazująca obywatelowi Unii Europejskiej wjazdu na terytorium państwa członkowskiego ze względów bezpieczeństwa publicznego — Artykuł 30 ust. 2 tej dyrektywy — Obowiązek powiadomienia zainteresowanego obywatela o powodach tej decyzji — Ujawnienie sprzeczne z interesem bezpieczeństwa państwa — Prawo podstawowe do skutecznej ochrony sądowej)

(2013/C 225/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZZ

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) —

Wykładnia art. 30 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) w świetle art. 346 ust. 1 lit. a) TFUE — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Decyzja o wydaleniu obywatela państwa członkowskiego z terytorium innego państwa członkowskiego ze względów bezpieczeństwa publicznego — Obowiązek poinformowania zainteresowanego obywatela o powodach wydalenia go pomimo faktu, że właściwe organy uważają takie ujawnienie za sprzeczne ze względami bezpieczeństwa narodowego

Sentencja

Artykuł 30 ust. 2 oraz art. 31 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej interpretować w ten sposób, że wymagają one od sądu krajowego zapewnienia, by nieujawnienie zainteresowanemu przez właściwy organ krajowy, w sposób pełny i dokładny, względów leżących u podstaw decyzji wydanej na podstawie art. 27 tej dyrektywy, jak również odnoszących dowodów było ograniczone do ścisłej konieczności, oraz zapewnienia, by w każdym razie zainteresowany został powiadomiony o zasadniczej treści tych względów w sposób uwzględniający należycie konieczną niejawność dowodów.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG przeciwko Kreis Düren

(Sprawa C-386/11) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Pojęcie „zamówienie publiczne” — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) — Umowa zawarta między dwiema jednostkami samorządu terytorialnego — Przekazanie przez jedną jednostkę obowiązku utrzymania w czystości niektórych ze swoich lokali innej jednostce w zamian za rekompensatę finansową)

(2013/C 225/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf